

บทที่ 5

สรุปผลการศึกษา อภิปรายผล ข้อค้นพบ และข้อเสนอแนะ

การศึกษานี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาทัศนคติของผู้ฟังรายการ “ทำมาหากิน” ทางสถานีวิทยุเสียงสื่อสารมวลชนจังหวัดเชียงใหม่ คลื่นความถี่ เอฟ.เอ็ม.100 เมกกะเฮิร์ตซ์ โดยคณะกรรมการสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ การศึกษา “ทัศนคติของผู้ฟังรายการทำมาหากินทางสถานีวิทยุเสียงสื่อสารมวลชนจังหวัดเชียงใหม่” ในครั้งนี้ เป็นการศึกษาเพื่อให้ทราบถึงทัศนคติและปัญหาของประชาชนที่มีต่อรายการ “ทำมาหากิน” สถานีวิทยุเสียงสื่อสารมวลชนจังหวัดเชียงใหม่

5.1 สรุปผลการศึกษา

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามที่รับฟังรายการ “ทำมาหากิน” สถานีวิทยุเสียงสื่อสารมวลชน จังหวัดเชียงใหม่ และพฤติกรรมในการฟังวิทยุ

ข้อมูลด้านเพศ อายุ การศึกษา การประกอบอาชีพ รายได้

ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง 115 คน คิดเป็นร้อยละ 57.5 มีอายุ 20 - 30 ปี จำนวน 75 คน คิดเป็นร้อยละ 37.5 มีการศึกษาระดับปริญญาตรี จำนวน 100 คน คิดเป็นร้อยละ 50.0 ประกอบธุรกิจส่วนตัว จำนวน 51 คน คิดเป็นร้อยละ 25.5 มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน มากกว่า 25,000 บาท จำนวน 76 คน คิดเป็นร้อยละ 38.0

ข้อมูลการรับชมรับฟังข้อมูลข่าวสารทั่วไป

ผู้ตอบแบบสอบถามรับฟังข่าวสารทางโทรทัศน์ มากที่สุด รองลงมาคือ วิทยุโดยเลือกรับฟังสื่อวิทยุผ่านสถานีวิทยุ FM 100.00 – สถานีวิทยุเสียงสื่อสารมวลชน จำนวน 174 คน คิดเป็นร้อยละ 87.0 ฟังรายการข่าวประจำวัน จำนวน 158 คน คิดเป็นร้อยละ 79.0 ฟังวิทยุในรถยนต์ จำนวน 108 คน คิดเป็นร้อยละ 54.0 มีพฤติกรรมเลือกฟังวิทยุ ในช่วงเวลา 16.00 – 18.00 น. จำนวน 86 คน คิดเป็นร้อยละ 43.0 ใช้เวลาในการฟังวิทยุ วันละ 1 - 2 ชั่วโมง จำนวน 74 คน คิดเป็นร้อยละ 37.0 ฟังวิทยุทุกวัน จำนวน 69 คน คิดเป็นร้อยละ 34.5 ฟังวิทยุในช่วงวันจันทร์ - ศุกร์ จำนวน 168 คน คิดเป็นร้อยละ 84.0

ส่วนที่ 2 ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับรายการ “ทำมาหากิน” สถานีวิทยุเสียงสื่อสารมวลชน

จังหวัดเชียงใหม่

รายการที่ผู้ตอบแบบสอบถามตอบถูกมากที่สุด 3 ลำดับแรก คือ ส่งเสริมหลักเศรษฐกิจพอเพียง และมีแขกรับเชิญมาร่วมสนทนาในรายการ จำนวน 188 คน เท่ากัน คิดเป็นร้อยละ 94.0 รองลงมาคือ เป็นรายการสด จำนวน 184 คน คิดเป็นร้อยละ 91.5 และมีความหลากหลายของเนื้อหาทั้งด้านการตลาด,บริหารธุรกิจ,การเงิน,การจัดการ,การผลิต และการสื่อสารองค์กร จำนวน 183 คน คิดเป็นร้อยละ 91.5

รายการที่ผู้ตอบแบบสอบถามตอบผิดมากที่สุด 3 ลำดับแรก คือ มีการจัดกิจกรรมนอกสถานที่ทุกเดือน จำนวน 97 คน คิดเป็นร้อยละ 48.5 รองลงมา คือ มีโฆษณาสินค้าในรายการ จำนวน 91 คน คิดเป็นร้อยละ 45.5 และรายการทำมาหากินออกอากาศในเวลา 16.00-17.00 น เป็นจำนวน 53 คน คิดเป็นร้อยละ 26.5

ส่วนที่ 3 ข้อมูลพฤติกรรมในการรับฟังรายการ “ทำมาหากิน” สถานีวิทยุเสียงสื่อสารมวลชน

จังหวัดเชียงใหม่

ผู้ตอบแบบสอบถามรู้จักรายการ “ทำมาหากิน” จากการหมุนคลื่นมาเจอโดยบังเอิญ จำนวน 95 คน คิดเป็นร้อยละ 47.5 ฟังรายการมาเป็นเวลา มากกว่า 1 ปี จำนวน 49 คน คิดเป็นร้อยละ 24.5 ฟังรายการไม่แน่นอน แล้วแต่โอกาส จำนวน 134 คน คิดเป็นร้อยละ 67.5 ส่วนใหญ่ฟังรายการในรถยนต์ จำนวน 98 คน คิดเป็นร้อยละ 49.0 โดยมีพฤติกรรมในการรับฟังตลอดทั้งรายการ จำนวน 77 คน คิดเป็นร้อยละ 38.5

วัตถุประสงค์ในการฟังรายการ “ทำมาหากิน” เพื่อเพิ่มความรู้พัฒนาสมอง จำนวน 131 คน คิดเป็นร้อยละ 65.5 ได้ประโยชน์ในการนำไปประยุกต์ในงาน จำนวน 146 คน คิดเป็นร้อยละ 73.0 ส่วนใหญ่ชอบช่วงการพูดคุยกับแขกรับเชิญมากที่สุด จำนวน 128 คน คิดเป็นร้อยละ 64.0 ช่วงเวลาที่ผู้ตอบแบบสอบถามชอบน้อยที่สุด คือ ช่วงการประชาสัมพันธ์ตำแหน่งงานว่าง จำนวน 71 คน คิดเป็นร้อยละ 35.5

ชนิดของสื่อที่ผู้ตอบแบบสอบถามใช้ในการรับฟังรายการ “ทำมาหากิน” มากที่สุด คือ สื่อวิทยุ จำนวน 173 คน คิดเป็นร้อยละ 86.5 เหตุผลที่ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เลือกฟังรายการผ่านสื่อวิทยุ คือ สามารถฟัง และทำงานไปด้วย จำนวน 163 คน คิดเป็นร้อยละ 81.0

ผู้ตอบแบบสอบถาม มีความพึงพอใจมากต่อรายการ “ทำมาหากิน” จำนวน 105 คน คิดเป็นร้อยละ 52.5 โดยมีความพึงพอใจในส่วนของเนื้อหารายการมากที่สุด นอกจากนี้ผู้ตอบแบบสอบถามยังจะรับฟังรายการต่ออย่างแน่นอนจำนวน 124 คน คิดเป็นร้อยละ 62.0 และจะแนะนำรายการ “ทำมาหากิน” ต่อให้กับบุคคลอื่น จำนวน 128 คน คิดเป็นร้อยละ 64.0

ส่วนที่ 4 ข้อมูลระดับความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามต่อรายการ “ทำมาหากิน” สถานีวิทยุ

เสียงสื่อสารมวลชน จังหวัดเชียงใหม่

ด้านข้อมูลทั่วไปของรายการ

ความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามต่อข้อมูลทั่วไปของรายการ โดยมีความคิดเห็นโดยรวม เห็นด้วยอยู่ในระดับมาก(ค่าเฉลี่ย 4.12) โดยรายละเอียดของความคิดเห็นที่เห็นด้วยในระดับมาก เรียง 3 ลำดับแรก คือ รายการ“ทำมาหากิน” เป็น รายการที่ให้สาระความรู้(ค่าเฉลี่ย 4.29) รองลงมา คือ การเชิญแขกรับเชิญมาสนทนา ทำให้มีความหลากหลายของมุมมองที่น่าสนใจ(ค่าเฉลี่ย 4.25) และเป็นรายการสดที่น่าสนใจ(ค่าเฉลี่ย 4.21)

ด้านผู้ดำเนินรายการ (ดี.เจ.)

ความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามต่อผู้ดำเนินรายการ(ดี.เจ.) โดยมีความคิดเห็นโดยรวม เห็นด้วยอยู่ในระดับมาก(ค่าเฉลี่ย 4.19) โดยรายละเอียดของความคิดเห็นที่เห็นด้วยในระดับมาก เรียง 3 ลำดับแรก คือผู้ดำเนินรายการมีมนุษยสัมพันธ์ดี มีความเป็นกันเองกับผู้ฟังและแขกรับเชิญ(ค่าเฉลี่ย 4.27) รองลงมา คือ ผู้ดำเนินรายการมีทั้งชายและหญิง ไม่น่าเบื่อ(ค่าเฉลี่ย 4.23) และการดำเนินรายการในแต่ละช่วงเวลามีความเหมาะสม สามารถดำเนินรายการได้อย่างต่อเนื่องไม่ติดขัด(ค่าเฉลี่ย 4.19)

ด้านแขกรับเชิญในรายการ

ความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามต่อแขกรับเชิญในรายการ โดยมีความคิดเห็นโดยรวม เห็นด้วยอยู่ในระดับมาก(ค่าเฉลี่ย 4.14) โดยรายละเอียดของความคิดเห็นที่เห็นด้วยในระดับมาก เรียง 3 ลำดับแรก คือแขกรับเชิญมีความหลากหลายอาชีพ ธุรกิจ(ค่าเฉลี่ย 4.21) รองลงมา คือ แขกรับเชิญเป็นกันเองกับผู้ฟัง ทั้งการเล่าเรื่องหรือการสนทนา(ค่าเฉลี่ย 4.18) และแขกรับเชิญเป็นผู้มีความรู้ ความสามารถมีประสบการณ์ในงานเป็นอย่างดี(ค่าเฉลี่ย 4.17)

ด้านเนื้อหารายการ

ความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามต่อเนื้อหารายการ โดยมีความคิดเห็นโดยรวมเห็นด้วยอยู่ในระดับมาก(ค่าเฉลี่ย 4.11) โดยรายละเอียดของความคิดเห็นที่เห็นด้วยในระดับมาก เรียง 3 ลำดับแรกคือ เป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาธุรกิจ(ค่าเฉลี่ย 4.21) รองลงมา คือ เนื้อหารายการ

สามารถนำไปประยุกต์ใช้ได้ง่ายในชีวิตจริง และเนื้อหารายการมีความหลากหลายทั้งด้านการตลาด การจัดการ การเงิน การผลิตและการสื่อสารองค์กร(ค่าเฉลี่ย 4.16) และเนื้อหาส่งเสริมหลักเศรษฐกิจพอเพียง(ค่าเฉลี่ย 4.14)

ด้านการจัดกิจกรรมนอกสถานที่

ความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามต่อการจัดกิจกรรมนอกสถานที่ โดยมีความคิดเห็นโดยรวม เห็นด้วยอยู่ในระดับมาก(ค่าเฉลี่ย 3.57) โดยรายละเอียดของความคิดเห็นที่เห็นด้วยในระดับมาก เรียง 3 ลำดับแรกคือ การจัดกิจกรรมสร้างสรรค์ เป็นประโยชน์ต่อสังคม(ค่าเฉลี่ย 3.65) รองลงมา คือ การจัดกิจกรรมมีสาระความรู้(ค่าเฉลี่ย 3.61) และการจัดกิจกรรมมีความน่าสนใจ(ค่าเฉลี่ย 3.59)

ส่วนที่ 5 ข้อมูลปัญหาของรายการ “ทำมาหากิน” สถานีวิทยุเสียงสื่อสารมวลชน จังหวัดเชียงใหม่

ปัญหาโดยรวมอยู่ในระดับน้อย(ค่าเฉลี่ย 1.98) โดยรายละเอียดของปัญหา เรียง 3 ลำดับแรก คือการรับรู้เรื่องการจัดกิจกรรมไม่ทั่วถึง(ค่าเฉลี่ย 2.40) รองลงมา คือ ช่วงเวลาของการออกอากาศไม่เหมาะสม(ค่าเฉลี่ย 2.16) และการจัดกิจกรรมนอกสถานที่ไม่น่าสนใจ(ค่าเฉลี่ย 2.11)

5.2 อภิปรายผลการศึกษา

การอภิปรายผลการศึกษาทัศนคติของผู้ฟังรายการ “ทำมาหากิน” ทางสถานีวิทยุเสียงสื่อสารมวลชนจังหวัดเชียงใหม่ ได้ดังนี้

องค์ประกอบด้านความรู้ ความเข้าใจ

ผู้ตอบแบบสอบถามร้อยละ 80 มีความรู้ความเข้าใจ เกี่ยวกับรายการ “ทำมาหากิน” อย่างถูกต้อง คือ เป็นรายการส่งเสริมหลักเศรษฐกิจพอเพียง และมีแขกรับเชิญมาร่วมสนทนาในรายการ เป็นรายการที่มีความหลากหลายของเนื้อหาทั้งด้านการตลาด บริหารธุรกิจ การเงิน การจัดการการผลิต และการสื่อสารองค์กร แต่ผู้ตอบแบบสอบถามบางส่วนตอบผิดในส่วน การจัดกิจกรรมนอกสถานที่ทุกเดือน มีโฆษณาสินค้าขึ้นรายการ และรายการทำมาหากินออกอากาศในเวลา 16.00-17.00 น

ผลการศึกษาที่สอดคล้องกับการศึกษาของ **ณัฐ บริสุทธนารักษ์ (2548)** ได้ศึกษาเรื่อง ทัศนคติของนักศึกษา ต่อการรับฟังรายการ “เรดิโออินเทรน” สถานีวิทยุ กองทัพอากาศที่ 3 คลื่นความถี่ เอฟ.เอ็ม. 101.5 เมกะเฮิรตซ์ ในจังหวัดเชียงใหม่ พบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่มีความรู้ความเข้าใจในการรับฟังรายการ “เรดิโออินเทรน” อยู่ในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 75 ในขณะที่ของรายการ “ทำมาหากิน” ตอบถูกต้องคิดเป็นร้อยละ 80

องค์ประกอบด้านความคิดเห็น

ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ มีความคิดเห็นในการรับฟังรายการในระดับมาก พอใจต่อเนื้อหารายการมากที่สุด เมื่อพิจารณาระดับความคิดเห็นในแต่ละส่วน พบว่า

ด้านข้อมูลทั่วไปของรายการ ผู้ตอบแบบสอบถามเห็นด้วยในระดับมาก และในส่วนรายละเอียด เห็นด้วยมากที่สุดว่า รายการ “ทำมาหากิน” เป็นรายการที่ให้สาระความรู้

ด้านข้อมูลของผู้ดำเนินรายการ(ดี.เจ.) ผู้ตอบแบบสอบถามเห็นด้วยในระดับมาก และในส่วนรายละเอียด เห็นด้วยมากที่สุดว่า ผู้ดำเนินรายการมีมนุษยสัมพันธ์ มีความเป็นกันเองกับผู้ฟังและแขกรับเชิญ

ด้านแขกรับเชิญในรายการ ผู้ตอบแบบสอบถามเห็นด้วยในระดับมาก และในส่วนรายละเอียด เห็นด้วยมากที่สุดว่า แขกรับเชิญมีความหลากหลายอาชีพ ชูธุรกิจ

ด้านเนื้อหารายการ ผู้ตอบแบบสอบถามเห็นด้วยในระดับมาก และในส่วนรายละเอียด เห็นด้วยมากที่สุดว่า เป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาธุรกิจ

ด้านการจัดกิจกรรมนอกสถานที่ ผู้ตอบแบบสอบถามเห็นด้วยในระดับมาก และในส่วนรายละเอียด เห็นด้วยมากที่สุดว่า การจัดกิจกรรมสร้างสรรค์ เป็นประโยชน์ต่อสังคม

การศึกษานี้สอดคล้องกับการศึกษาของ **ณัฐ บริสุทธนารักษ์ (2548)** ได้ศึกษาเรื่องทัศนคติของนักศึกษา ต่อการรับฟังรายการ “เรดิโออินเทรน” สถานีวิทยุ กองทัพอากาศที่ 3 คลื่นความถี่ เอฟ.เอ็ม. 101.5 เมกะเฮิร์ตซ์ ในจังหวัดเชียงใหม่ พบว่า ทัศนคติที่มีต่อรายการ ด้านองค์ประกอบของรายการ อยู่ในระดับมากทุกหัวข้อ โดยมีค่าเฉลี่ยรวม 3.90 ลำดับแรกคือ ด้านการเปิดเพลง มีค่าเฉลี่ย 4.21 รองลงมาคือ ด้านผู้ดำเนินรายการ(ดี.เจ.) มีค่าเฉลี่ย 4.06 ด้านรูปแบบของรายการมีค่าเฉลี่ย 3.94 ด้านเพลงประจำรายการ(จิงเกิ้ล) มีค่าเฉลี่ย 3.90 และด้านการจัดกิจกรรมพิเศษ มีค่าเฉลี่ย 3.83 สอดคล้องในแง่ความคิดเห็น โดยภาพรวมของผู้ตอบแบบสอบถามซึ่งมีต่อรายการ “เรดิโออินเทรน” อยู่ในระดับมากทุกลำดับ และของรายการ “ทำมาหากิน” ก็อยู่ในระดับมากทุกลำดับเช่นกัน

5.3 ข้อค้นพบ

1. ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ ฟังวิทยุทาง FM 100.00 – สถานีวิทยุเสียงสื่อสารมวลชน และฟังในช่วงเวลา 16.00 น. – 18.00 น. ซึ่งเป็นข้อได้เปรียบของรายการ “ทำมาหากิน” เพราะจัดรายการในช่วงเวลา 16.00 – 17.00 น. การรู้จักรายการเพราะหมูนคลิ่นมาเจอโดยบังเอิญและจากการแนะนำของบุคคล นอกจากนี้หากพิจารณาจากระดับความคิดเห็นต่อรายการระยะเวลาการออกอากาศเหมาะสม อยู่ในลำดับสุดท้าย แสดงว่าผู้ฟังให้ความสำคัญในด้านอื่นมากกว่าเรื่องเวลา สำหรับรายการ “ทำมาหากิน” โดยเฉพาะด้านเนื้อหา ซึ่งผู้ตอบแบบสอบถามชอบมากที่สุดเป็นอันดับ 1

2. วัตถุประสงค์ในการฟัง ผู้ตอบแบบสอบถามจำนวนมากที่สุด คือ เพื่อความรู้พัฒนาสมอง แต่หากพิจารณาจากประโยชน์ที่ได้รับ ผู้ตอบแบบสอบถามจำนวนมากที่สุด ได้รับประโยชน์คือ สามารถนำไปประยุกต์ใช้ในงาน แสดงว่า ความคาดหวังผู้ฟังต้องการเพียงความรู้ แต่ทางรายการสามารถให้ได้มากกว่าความรู้ คือการสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในงานหรือธุรกิจของตนเอง โดยข้อมูลจากพิธีกร และแขกรับเชิญในรายการ

3. ช่วงเวลาดำเนินรายการที่ผู้ตอบแบบสอบถามชอบน้อยที่สุด คือ ช่วงการประชาสัมพันธ์ตำแหน่งงานว่าง และในระดับความคิดเห็นต่อเนื้อหาของรายการ พบว่าเนื้อหาของรายการในช่วงการประชาสัมพันธ์ข้อมูลการรับสมัครงานทั้งหน่วยงานภาครัฐและเอกชนที่เป็นประโยชน์ อยู่ในลำดับสุดท้าย

4. ความรู้ความเข้าใจต่อการจัดกิจกรรมนอกสถานที่มีน้อย และจากระดับความคิดเห็นถึงแม้ว่าจะอยู่ในระดับมาก แต่น้อยกว่าด้านอื่นๆ และหากพิจารณาจากลำดับปัญหาของรายการ จะเห็นว่าปัญหาลำดับแรกคือ การรับรู้เรื่องการจัดกิจกรรมไม่ทั่วถึง

5. จากการศึกษาพบว่าผู้ตอบแบบสอบถามให้ความคิดเห็นเกี่ยวกับผู้ดำเนินรายการโดยมีค่าเฉลี่ยแปลผลมากที่สุดคิดอันดับ 10 อันดับคือผู้ดำเนินรายการมีมนุษยสัมพันธ์ดี มีความเป็นกันเองกับผู้ฟังและแขกรับเชิญ การดำเนินรายการในแต่ละช่วงเวลามีความเหมาะสม สามารถดำเนินรายการได้อย่างต่อเนื่องไม่ติดขัด ผู้ดำเนินรายการใช้ภาษาถูกต้อง เหมาะสม ออกเสียงอักขระชัดเจน

6. จากการศึกษา พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามเห็นด้วยที่รายการ “ทำมาหากิน” มีผู้ดำเนินรายการ 2 คน ทั้งชายและหญิง ไม่น่าเบื่อ โดยระดับความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามต่อผู้ดำเนินรายการอยู่ในลำดับที่สอง

5.3 ข้อค้นพบ (ต่อ)

7.จากการศึกษาพบว่าผู้ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นในด้านข้อมูลทั่วไปของรายการโดยมีค่าเฉลี่ยแปลผลมากที่สุดติดอันดับ 10 อันดับคือ เป็นรายการที่ให้สาระ ความรู้ การเชิญแขกรับเชิญมาสนทนา ทำให้มีความหลากหลายของมุมมองที่น่าสนใจ เป็นรายการสดที่น่าสนใจ

8.จากการศึกษาพบว่าผู้ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นในด้านเนื้อหาของรายการมีค่าเฉลี่ยแปลผลมากที่สุดติดอันดับ 10 อันดับคือ เป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาธุรกิจ

9.จากการศึกษาพบว่าผู้ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นในด้านแขกรับเชิญในรายการมีค่าเฉลี่ยแปลผลมากที่สุดติดอันดับ 10 อันดับคือ แขกรับเชิญมีความหลากหลายอาชีพธุรกิจ แขกรับเชิญเป็นกันเองกับผู้ฟัง ทั้งการเล่าเรื่องหรือการสนทนา

ข้อค้นพบเพิ่มเติมจากความคิดเห็น

ตารางที่ 35 แสดงความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามที่มีต่อรายการ “ทำมาหากิน” เรียงตามลำดับ ค่าเฉลี่ย การแปลผล และด้านของความคิดเห็น 10 อันดับ

ลำดับที่	ความคิดเห็น	ค่าเฉลี่ย (การแปลผล)	ด้านของความคิดเห็น
1	เป็นรายการที่ให้สาระความรู้	4.29 (มาก)	ข้อมูลทั่วไปของรายการ
2	ผู้ดำเนินรายการมีมนุษยสัมพันธ์ดี มีความเป็นกันเองกับผู้ฟังและแขกรับเชิญ	4.27 (มาก)	ผู้ดำเนินรายการ (ดี.เจ.)
3	การเชิญแขกรับเชิญมาสนทนา ทำให้มีความหลากหลายของมุมมองที่น่าสนใจ	4.25 (มาก)	ข้อมูลทั่วไปของรายการ
4	ผู้ดำเนินรายการมีทั้งชายและหญิง ไม่น่าเบื่อ	4.23 (มาก)	ผู้ดำเนินรายการ (ดี.เจ.)
5	เป็นรายการสดที่น่าสนใจ	4.21 (มาก)	ข้อมูลทั่วไปของรายการ
6	เป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาธุรกิจ	4.21 (มาก)	เนื้อหาของรายการ
7	แขกรับเชิญมีความหลากหลายอาชีพธุรกิจ	4.21 (มาก)	แขกรับเชิญในรายการ
8	การดำเนินรายการในแต่ละช่วงเวลามีความเหมาะสม สามารถดำเนินรายการได้อย่างต่อเนื่องไม่ติดขัด	4.19 (มาก)	ผู้ดำเนินรายการ (ดี.เจ.)
9	ผู้ดำเนินรายการใช้ภาษาถูกต้องเหมาะสม ออกเสียงอักขระชัดเจน	4.18 (มาก)	ผู้ดำเนินรายการ (ดี.เจ.)
10	แขกรับเชิญเป็นกันเองกับผู้ฟัง ทั้งการเล่าเรื่องหรือการสนทนา	4.18 (มาก)	แขกรับเชิญในรายการ

หมายเหตุ : ค่าเฉลี่ย 1.00 – 1.49 น้อยที่สุด 1.50 – 2.49 น้อย 2.50 – 3.49 ปานกลาง 3.50 – 4.49 มาก 4.50 – 5.00 มากที่สุด

จากตารางที่ 35 แสดงความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถาม เรียงจากค่าเฉลี่ย การแปลผลและด้านของความคิดเห็นต่อรายการ“ทำมาหากิน” ที่มากที่สุด 10 อันดับ พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามแสดงความคิดเห็นว่าในด้านข้อมูลทั่วไปของรายการ “ทำมาหากิน” เป็น รายการที่ให้สาระความรู้ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย 4.29 รองลงมาคือ ด้านผู้ดำเนินรายการ มีความคิดเห็นว่าคุณค่ารายการ“ทำมาหากิน” มีมนุษยสัมพันธ์ดี มีความเป็นกันเองกับผู้ฟังและแขก รับเชิญในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย 4.27 และด้านแขกรับเชิญในรายการผู้ตอบแบบสอบถามมีความ คิดเห็นในระดับมาก โดยมีความคิดเห็นว่าการเชิญแขกรับเชิญมาสนทนาในรายการ “ทำมาหากิน” ทำให้มีความหลากหลายของมุมมองที่น่าสนใจ โดยมีค่าเฉลี่ยแปลผล 4.25

5.4 ข้อเสนอแนะ

การศึกษาในครั้งนี้ ผู้ศึกษามีข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะที่จะนำข้อมูลที่ได้ไปใช้ในการปรับปรุงแก้ไของค์ประกอบด้านต่าง ๆ ของรายการ “ทำมาหากิน” ให้ดียิ่งขึ้น เพื่อสามารถ ตอบสนองความพึงพอใจและความต้องการของผู้ฟัง หรือบุคคลที่ต้องการใช้ประโยชน์จากการรับ ฟังรายการ “ทำมาหากิน” ได้อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล ดังนี้ คือ

1. ด้านเนื้อหาของรายการ

ควรมีการเพิ่มเวลาในการพูดคุยกับแขกรับเชิญ และลดเวลา การประชาสัมพันธ์ ตำแหน่งงาน และจากข้อเสนอแนะเพิ่มเติมของผู้ตอบแบบสอบถามบางราย มีกลุ่มตัวอย่าง บางส่วนอยากให้รายการเพิ่มเนื้อหาด้านธุรกิจการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม เพราะเป็นธุรกิจซึ่ง จังหวัดเชียงใหม่มีศักยภาพดำเนินการได้

2. ด้านผู้ดำเนินรายการ

จากข้อเสนอแนะเพิ่มเติมของผู้ตอบแบบสอบถามบางรายได้ให้ข้อเสนอแนะว่าไม่ เข้าใจในศัพท์ทางวิชาการหรือสาระเชิงวิชาการในการออกอากาศ ด้วยเหตุผลดังกล่าวทางผู้ศึกษา เห็นว่า ผู้ดำเนินรายการควรช่วยอธิบายขยายความให้ ถ้าแขกรับเชิญใช้ศัพท์ทางวิชาการ เพื่อให้ ผู้ฟังเข้าใจสาระของรายการได้อย่างถูกต้อง

3. ด้านรูปแบบรายการ

ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่จะมีพฤติกรรมในการรับฟังรายการไม่แน่นอน แล้วแต่โอกาส เพราะฉะนั้นสื่ออินเทอร์เน็ต เป็นสื่อที่ผู้ตอบแบบสอบถามใช้รับฟังเป็นอันดับ 2 จึง ควรมีการประชาสัมพันธ์ชื่อของเว็บไซต์ในรายการ พัฒนาระบบวิทยุออนไลน์ให้สมบูรณ์แบบมาก ยิ่งขึ้น พร้อมกับปรับปรุงภาพลักษณ์ของเว็บไซต์ เพราะเป็นทางเลือกอีกทางหนึ่งในการรับฟัง รายการของผู้รับฟังผ่านสื่อ และยังสามารถรับฟังรายการในหัวข้อที่น่าสนใจย้อนหลังได้

นอกจากนี้จากข้อเสนอแนะเพิ่มเติมของผู้ตอบแบบสอบถามบางราย กลุ่มตัวอย่างที่มีถิ่นพำนักในเขตอำเภอรอบนอกบางส่วน ระบุว่ารับฟังรายการได้ไม่ชัดเจน ถูกคลื่นวิทยุอื่นๆ แทรก ปัญหานี้จะลดลงเนื่องจากทางสถานีฯ ได้รับจัดสรรงบประมาณใหม่มาเพื่อดำเนินการพัฒนาเพิ่มศักยภาพด้านการส่งสัญญาณออกอากาศแล้ว คาดว่าจะแล้วเสร็จภายในปี 2553 นี้

4. ด้านการจัดกิจกรรมนอกสถานที่

จากการที่ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีปัญหาในการรับรู้เรื่องการจัดกิจกรรมนอกสถานที่ของรายการ ดังนั้น ทางรายการควรมีการประชาสัมพันธ์ถึงกิจกรรมที่จะจัดขึ้นในรายการให้มากขึ้น เพราะการจัดกิจกรรมนอกสถานที่เป็นการให้ผู้ฟังมีส่วนร่วมทำให้เกิดประสบการณ์ที่ดี มีโอกาสพบปะโดยตรงเพื่อแลกเปลี่ยนความคิดเห็น และยังสร้างภาพลักษณ์ที่ดีต่อรายการ นอกจากนี้อาจมีการเชิญนักศึกษาศิษย์เก่าหรือศิษย์ปัจจุบัน ซึ่งประสบความสำเร็จด้านธุรกิจตั้งแต่อายุน้อย มาออกรายการร่วมกับพิธีกร หรือเชิญกลุ่มนักศึกษาระดับปริญญาตรี ซึ่งร่วมกิจกรรมบริษัทจำลอง ทั้งในส่วนของคณะกรรมการธุรกิจ หรือคณะอื่นๆ มาสัมภาษณ์ แลกเปลี่ยนประสบการณ์ สร้างสีสัน และแรงจูงใจให้กับผู้ฟังรายการ

5. ด้านปัญหาของการรับฟังรายการ แม้ปัญหาโดยรวมจะอยู่ในระดับน้อย โดยปัญหาสามลำดับแรกคือ การรับรู้เรื่องการจัดกิจกรรมไม่ทั่วถึง ช่วงเวลาของการออกอากาศไม่เหมาะสม และการจัดกิจกรรมนอกสถานที่ไม่น่าสนใจ แต่ปัญหาดังกล่าวอาจเพิ่มมากขึ้นได้ ดังนั้น ทางรายการควรมีการสอบถาม หรือเปิดโอกาสให้ผู้ฟังมีส่วนร่วมในการเสนอหัวข้อกิจกรรมที่ต้องการให้ทางรายการจัด เพื่อทางรายการจะได้ดำเนินการเชิญวิทยากรที่ตอบสนองต่อผู้ฟังที่ต้องการจัดกิจกรรม รวมไปถึงการประชาสัมพันธ์ให้รับทราบโดยทั่วไป ทั้งทางแผ่นพับ หรือป้ายประชาสัมพันธ์กิจกรรมที่ทางรายการจะจัดทำขึ้น ในส่วนของช่วงเวลาของการออกอากาศไม่เหมาะสม ทางรายการควรสอบถามผู้ฟังถึงช่วงเวลาที่เหมาะสมในการรับฟังรายการ ก่อนที่รายการจะดำเนินการย้ายช่วงเวลาการออกอากาศให้ตอบสนองต่อผู้ฟังมากที่สุดต่อไป

6. ด้านการประชาสัมพันธ์ จากข้อค้นพบและข้อเสนอแนะของผู้ตอบแบบสอบถามในการรู้จักรายการ “ทำมาหากิน” ส่วนใหญ่มาจากการหมุนคลื่นมาเจอโดยบังเอิญ แสดงว่า รายการนี้ยังไม่เป็นที่รู้จักสำหรับกลุ่มผู้ฟังรายการวิทยุ ทั้งที่เป็นรายการที่เป็นประโยชน์ ควรมีการส่งเสริมและประชาสัมพันธ์รายการให้เป็นที่รู้จักในกลุ่มผู้ฟังมากกว่านี้ เช่น การจัดทำแผ่นพับประชาสัมพันธ์ หรือ จัดทำกิจกรรมร่วมกับองค์กรอื่น ๆ ที่สามารถประชาสัมพันธ์รายการได้ เพราะธุรกิจในจังหวัดเชียงใหม่ ส่วนใหญ่เป็นธุรกิจด้านสินค้าหัตถกรรม มีกลุ่มผู้ประกอบการเป็นจำนวนมากที่ยังต้องการข้อมูลเพื่อนำไปปรับปรุงในการบริหารจัดการ และพัฒนาธุรกิจของตนเอง

5.5 ข้อจำกัดในการศึกษา

การศึกษาในครั้งนี้ ผู้ศึกษาไม่ได้ทำการวิเคราะห์ข้อมูลความคิดเห็นต่างๆ ในการรับฟังรายการ “ทำมาหากิน” แยกตามลักษณะทั่วไปเช่น เพศ อายุ ของผู้ฟัง และลักษณะของผู้ฟัง ดังนั้นการศึกษารั้งต่อไปควรทำการวิเคราะห์เชิงลึกเพื่อหาความแตกต่างของความคิดเห็นในแต่ละกลุ่มของผู้ฟังที่แตกต่างกัน



ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
 Copyright© by Chiang Mai University
 All rights reserved